ab effundendo dicunt(ur). In p(ri)mo faciunt deglutiui ut deglutii sine
ſibilo & futiui uel futii. & r(e)l(iqua). cum & priſcianuſ nil inde huic ſibilationi
ſimillimum referat. Sed p(er) ſyncopa(m) e(ss)e prolatum p&ii p(ro) p&iui & pe
tiſſe pro p&iuiſſe. u. (con)tu ablato retin& priorem non ſibilum ſonum
Sicut & cupii procupiui & cupiſſe procupiuiſſe ponitur. Item non mul
tum poſt idem auctor de eodem p&o refert qualit(er) ſupinum faciat. ita.
Petiui uero ſecundum analogiam iui terminantium preteritum p&itum
facit. penultima producta. Unde & inde compoſitum app&o app&iſ
app&iui t app&ii. Supinum app&itum app&itu & participium ap
p&ituſ facit. nomen uero app&ituſ penultimam corripit. Ueluti
a cupio cupiui t cupii cupitum & cupituſ & cet(era). Et quae conſequenſ e(st)
ratio ut quando dicam. una(m) p&ii a d(omi)no. Uel ut eam p&iit tunc ſibil&
media ſyllaba. Quando uero dicimuſ p&iit romam uel in monte(m)
q(uo)d e(st) de tranſitu tunc non ſibil&. Q(uo)d ſi & uno modo de tranſitione uel
rogatione dici deb& dubitationem legentib(us) affert. Ut p&iit roma
utrum p&amuſ nob(is) romam dari quod ille papa qui nunc ibi e(st) mini
me conſentit. Uel romam p(er)gere quod illiuſ e(st) non prohibere.
Scio enim certiſſime quod eoſ in hac ratione offendo qui id ipſum lon
go uſu ſeu ignorant(er) ſiue monſtrantib(us) magiſtriſ. ita Leti Iauere.
Atq(ue) hactenuſ ita facere uelle. minime dubito. & ne iraſcantur do eiſ
locum obiectioniſ. Primaq(ue) eſt eorum obiectio quae & hic & in aliiſ
multiſ locis commenta confirmantib(us) amminiculat(ur). quod gram
matica conſt& ex ratione auctoritate & uſu. Quae tria & noſ iuxta